

דברי מאיר

מאוצרותיו של הגאון רבי מאיר סנדר שליט"א

מו"צ בירושלם תובב"א ומח"ס 'דברי מאיר' ועוד

בס"ד
ניסן התשפ"ד
גליון מס' 71

שימו לב!

בימי 'בין הזמנים' הבעל"ט

לא יתקיים

השיעור השבועי בהלכה ואגדה

של מורנו שליט"א

אמר רבי מאיר

המאמר החדש

ממורנו שליט"א

להתחדש -

בגאולה, בתורה ובקדושה

< חודש של גאולה וישועה

תלמידי חכמים צריכה לימוד **שנאמר** (תהילים א) ועלה לא יבול", וביארתי בס"ד שהעץ הוא התורה הכוללת שקיבלו כל ישראל במתן תורה וכעץ זה שהוא הבסיס לכל העלים, והעלים רומזים על החידושי תורה שכל אדם מחדש ומוסיף בעץ התורה, ועל זה רמזו מאמרי חז"ל הנ"ל ד"תורה דיליה" היינו החידושים שהוא מחדש נעשים שלו! וכפרש"י: "וגרסה" היינו שינוי בה וחדש בה, וכן הביאור באותו פרק: "ועלה" היינו החידוש של הת"ח בתורה שאפילו שיחת חולין שבו אינה נופלת, ואת כל זה נצל כעת בעת פריחת ולבלוב האילנות ופירותיהם לחדש חידושי תורה המשולים לעלים ולפירות האילנות.

< היציאה מטומאה לקדושה

וכן יש לנו את ענין יציאת מצרים המטהרת ומקדשת את האדם בכל שנה ושנה מחדש וכדאיתא בגמרא פסחים (קט"ז): "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא", והבאתי פעמים רבות מה שכתב רבינו ה"אור החיים" הקדוש זיע"א על הפסוק (בלק): "אל מוציאם ממצרים" "הוציא" לא נאמר אלא "מוציאם" בכל שנה ושנה! והיינו שבכל שנה חוזר ענין הגאולה ממצרים ונהיה עוד בירור לצד הקדושה, עיי"ש.

וא"כ יש לנו

כאן כמה דברים: א.

ענין היסוד שנושעו ענין החזרה על מה שחוזרים בכל שנה, ב. ענין ההתחדשות בחודש זה החזרת בכל שנה, ג. ענין חידושי תורה והתחלה חדשה ברוחניות הנלמד מענין התחדשות האילנות עליהם ופירותיהם, ד. ענין הקדושה הנוספת בכל שנה ושנה ע"י היציאה מטומאת מצרים, ויש עלינו לנצל את זה!

יתן ה' שזכה לגאולת הפרט והכלל וכמאמר הכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמון!

שיעור השבועי של מורנו שליט"א בהלכה, אגדה, דרש ופולפול - כסלו התשע"ח צילום: ארנון דברי מאיר

אנחנו נכנסים כעת לחודש ניסן שהוא ראשון חודשי השנה למאמר הכתוב (בא): "החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה", והחודש הזה הוא חודש הגאולה ממצרים שעליו נאמר: "חודש אשר בו ישועות מקיפות!" והיינו שמבואר בספרים [וכמו שהבאתי פעמים רבות] שהזמן מעורר את הענין, והיינו שכמו שהיה בחודש זה ישועות גדולות לכלל בעת יציאת מצרים כך נזכה בעז"ה לישועות גדולות לכלל ולפרט בחודש זה בכל שנה ושנה, והוא בבחינת: "ישועות מקיפות" היינו שבו מוקפים בניסים למעלה מהטבע! והוא סוד מאמר חז"ל: "בניסן נגאלו בניסן עתידים להיגאל!"

< ענין ההתחדשות

והנה בחודש זה יש התחדשות חדשה של הבריאה כולה והוא נקרא בתורה: "חודש האביב", וכמו שאמרתי כבר כמה פעמים שכשהבריאה מתחדשת גם הפרט יכול להתחדש והוא זמן מסוגל להתחלה חדשה, ואין לו לאדם לומר: "אני כבר לא יכול להשתנות!" שהרי כל העצים היו עד חודש ניסן גבולים ולא היו עליהם עלים ופירות, וכעת הם מתחדשים ומגיעים לתפארתם, ומזה ילמד האדם מוסר לעצמו שהעצים מתחדשים כך יש לו להתחדש.

והנה, כבר

אמרתי פעמים

רבות שיעקר הענין

של האדם הוא

לחדש חידושי תורה

חדשים וזה רומז על

העצים וכמו

שהבאתי פעמים רבות מה שאמר הכתוב: "כי האדם עץ השדה" (וכפי"ח ר' אברהם אבן עזרא - שם) והיינו שיש לנו ללמוד מהעצים דברים רבים, וגם הענין הזה של ההתחדשות יש לנו ללמוד מהם, ולחדש חידושי תורה שהם בבחינת עלי העצים וכמו שאיתא בגמרא קידושין (ל"ב): "אמר רבא, אין [כן], תורה דיליה היא, דכתיב (תהילים א) ובתורתו יהגה יומם ולילה", ופרש"י: "כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה בתחילה היא נקראת תורת ה' ומשלמדה וגרסה היא נקראת תורתו", וכן איתא בגמרא סוכה (כ"א): "דאמר רב אחא בר אדא ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנוא אמר רב מנין שאפי' שיחת חולין של

אור חיים

פרקי חיים מרבוזינו הקדושים

שיים פקידת שנתם בהודש זה

ביום כ"ה ניסן חל היארצייט של הרה"ק ר' חיים מצאנז זיע"א בעל "דברי חיים" (נפטר בשנת תר"ל), היה ידוע מלבד צדקותו הרבה כאחד מגאוני הדור ושו"ת "דברי חיים" יוכיח. רבות מסופר על גודל צדקת פזרונו לצורכי צדקה והיה ממש מחלק את כל אשר לו, ראיתי פעם בספר "ליקוטי ישרים" (הרב מגיד - ימים נוראים וסוכות) שמשפך עליו שפעם אחת הוא הגיע בערב סוכות לראות את הסוכה והוא אמר: "חסר כאן נוי סוכה! אז בבקשה תקראו לגבירים זה זה שהגיעו כאן לחוג את חג הסוכות!" ובאמת קראו לארבעה גבירים גדולים והוא ביקש מהם שהיות ואין הוא יכול להיכנס לסוכה בלי שהוא חילק מספיק צדקה לכן שכל אחד מהם יביא לו סכום של מאה רייני"ש (הבל - וכמו שמציין הבה"ח עקיבא חזן שיח') ואז הוא יוכל להיכנס אל סוכתו, כך הוא היה מחלק צדקה! על מצות צדקה ראיתי פעם דבר מבהיל בספר "ברכי יוסף" (י"ח) למרן החיד"א זיע"א שמיניא בשם האריז"ל זיע"א שכל מצוה יש לה רשימו על מצח האדם בכל אותו היום שהוא עשה את המצוה, לעומת זאת מצות צדקה מאירה על האדם משבת לשבת, ורואים מכאן את גודל מצות צדקה [ומוסיף הבה"ח אלחנן ישר שיח': גם העבירות נראים על מצח האדם, זה נכון! ומה ששואל הבה"ח פנחס רוטמן שיח': אדם שעשה מצווה בלילה עד מתי זה נראה עליו? יפה שאל! ובפשטות זה לילה יום וכמו כל דבר ביהדות שהיום מתחיל מהלילה וממילא זה נראה עליו עד למחרת בלילה, עוד מוסיף הבה"ח אלחנן ישר שיח': הרה"ק ר' מרדכי שרעבי זיע"א היה מנהגו גם כן שהיו מגיעים אליו סכומים עצומים והכול הוא היה מחלק לצדקה בלי להשאיר לעצמו דבר]. עוד מסופר עליו (סיפורי נשמה - ש. יזון) שמתו שהוא הוביל את בתו לחופה הוא שמע קול כבי והוא שאל מי בוכה? ומצאו נערה אחת שבכתה בכי גדול, קרא לה הצדיק ושאלה: "מדוע תבכי?" השיבה הנערה: "כי היום אני אמורה להיכנס לחופה ואין לי את המלבושים בשביל להיכנס לחופה!" ויקרא הצדיק לבתו ויאמר אליה: "אנא! תני את לבושי הכלה אשר לך לכלה יתומה זו ותלבישי את בגדיה הפשוטים ויהיה לך למצוה!" הסכימה בתו של הד"ח ואותה הכלה הייתה שמחה ומאושרת, ואמרו חסידים שהאור שהיה על פני בת הד"ח והשמחה שהייתה באותה החתונה אין לתאר, והוא אור של מצוות צדקה וכו"ל. שמעתי בשבוע שעבר בסעודת ההילולא אצל נכדו כ"ק האדמו"ר מסטראפקוב שליט"א שסיפר על גודל התמדתו שמתי שהוא עשה חתונה עם ה"שם שלמה" ממנוקאטו זיע"א הגיע עת החופה ולא מצאו אותו כיון שהיה סגור בחדרו ולא יצא לחופה, ואמרו הבנים אנתנו אסור לנו להפריע לו כיון שיש לנו מצוות כיבוד אב אמנם המחונן יכול להיכנס אליו ולקרוא לו לחופה, וכן היה שוכנס אליו ה"שם שלמה" וראה שהוא שקוע עמוק בסוגיית חמורה, והוא לא הרגיש כלל שהוא נכנס אליו, מה עשה המחונן? לקח את השטריימל שלו והניח אותו על המנורה ונעשה חושך בחדר ואז הרים הד"ח את עיניו וראה את המחונן ואמר לו: "איך אני יכול לבוא לחופה כשאין לי עדיין פשט בסוגיית זו?" והוא הראה לש"ש את הסוגיית וכן הם שקעו בלימוד ושכחו שניהם שהחופה שהייתה רק אחרי הרבה שעות, והוא הוסיף: "וזו היא הבחינה של מרן הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל שהסתלק לאחרונה! זיע"א.

תוצבה"ה

מתוך 'השיעור השבועי' של מורנו שליט"א: ג' אייר התשפ"ב - גליון מס' 192

